

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19990/2024
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Југ Зубић, адвокат из ..., против тужене Општине Жабал, коју заступа Правобранилаштво Општине Жабал, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1088/24 од 25.04.2024. године, у седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1088/24 од 25.04.2024. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4036/2020 од 01.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 410.000,00 динара и то: 90.000,00 динара на име накнаде за претрпљене физичке болове, 90.000,00 динара на име накнаде за претрпљени страх, 200.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, 30.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због наружености, све са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате; и одбијен захтев тужилце за накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка од 36.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1088/24 од 25.04.2024. године усвојена је жалба, преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 4036/2020 од 01.12.2020. године и обавезана тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх исплати по 90.000,00 динара, на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 200.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2020. године па до исплате, и да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 92.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове жалбеног поступка од 30.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. и 403. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила (рођена 1957. године) је 17.11.2018. године у Чуругу, у Улици ... пала и повредила руку, када је запела за оштећење које се налазило на тротоару, покривено лишћем и бобицама. Из Дома здравља у Чуругу упућена је у Ургентни центар у Новом Саду, где јој је констатована повреда у виду прелома десне руке у зглобу – прелома доњег крајка жбичне кости десне потколенице, па јој је извршена ортопедска репозиција прелома и постављена подлактица лонгета односно апликована јој је гипсана имобилизација. Као последица повређивања, којом приликом је задобила тешку телесну повреду, тужили је умањена животна активност 10%, а огледа се у смањеном обиму покретљивости у десном ручном зглобу у лаког степена, што за последицу има редукцију многих животних активности, заостала је наруженост лаког степена, која се огледа у присуству деформитета у пределу десног ручног зглоба. Тужила је трпела душевне болове лаког интензитета због умањења животне активности и наружености, трпела је болове и страх интензитета и дужине трајања утврђених у првостепеном поступку.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев са образложењем да тужила у спроведеном поступку није доказала да је приликом кретања тротоаром у Чуругу у Улици ... пала због оштећења на тротоару, због неочишћеног лишћа или због „налетања на куглице липе“ и задобила тешку телесну повреду, или је повреда задобијена у неком другом догађају искључивом непажњом тужиле, због чега се није могло довести у везу непоступање тужене и настанка предметног догађаја, односно између пропуста у радњама тужене и повреде коју је тужила претрпела не постоји узрочно-последична веза, самим тим ни одговорност тужене.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду усвајањем тужбеног захтева, са образложењем да је закључак првостепеног суда да је тужила задобила повреду у неком другом догађају и то искључиво својом кривицом и непажњом погрешан, да је тужила пружила доказе о околностима и начину повређивања, односно да је на основу свих, током првостепеног поступка изведених доказа, доказала да се повредила 17.11.2018. године у Чуругу, у Улици ..., када је запела за оштећење које се налазило на тротоару, покривено лишћем и бобицама, услед чега је пала и задобила тешку телесну повреду. На ове околности тужила је пружила одговарајуће доказе у виду свог исказа и медицинске фото-документације из којих то произилази, односно из којих су се могле утврдити све релеванте чињенице које се тичу конкретног штетног догађаја, будући да из резултата целокупног доказног поступка са степеном извесности произилази да је до штетног догађаја дошло управо на начин како је то тужила навела, при чему одсуство других доказа само по себи не може да доведе у питање доказе који су изведени. Са друге стране, тужена током поступка није предложила нити приложила било какве доказе који би указивали на супротно, односно који би основано довели у питање доказну снагу доказа приложених од стране тужиле.

Међутим, основано се у ревизији тужене указује да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 383. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 383. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да другостепени суд одлучује о жалби по правилу без расправе. Према члану 394. истог Закона, другостепени суд ће пресудом преиначити првостепену пресуду ако је на основу расправе утврдио другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди (став 1.); ако је првостепени суд погрешно оценио исправе или посредно изведене доказе, а одлука првостепеног суда је заснована искључиво на тим доказима (став 2.); ако је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда (став 3.); ако сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено али да је првостепени суд погрешно применио материјално право (став 4.).

Да би преиначио првостепену пресуду, другостепени суд не може да изврши другачију оцену доказа изведених пред првостепеним судом. Ако не прихвати оцену доказа извршену од стране првостепеног суда и сматра да је због тога чињенично стање погрешно или непотпуно утврђено, другостепени суд има могућност да сам одржи расправу и понови већ изведене доказе. У овом случају, другостепени суд то није учинио, већ је извршио оцену датог исказа тужиле и фотодокументације приложене у првостепеном поступку и извео супротан закључак о неоснованости тужбеног захтева у односу на закључак првостепеног суда, па је тако неправилно применио горе наведене одредбе Закона о парничном поступку, што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Врховни суд налази да другостепени суд није имао могућност да изведе другачији закључак од оног који је извео првостепени суд у погледу начина настанка штетног догађаја из кога тужила потражује штету. Другачије чињенично стање од оног које је утврдио првостепени суд, другостепени суд може да утврди само на основу главне расправе одржане пред другостепеним судом, јер када је првостепени суд на основу терета доказивања из члана 231. ЗПП закључио да тужила није пружила доказе на околност настанка штетног догађаја, нема услова за преиначење првостепене пресуде. Ако другостепени суд нађе да је првостепени суд погрешно оценио исказ тужиле закључујући да из тог доказа не може да утврди чињенично стање, другостепени суд је дужан да изведе доказ непосредним саслушањем тужиле да би формирао и у оцени доказа образложио сопствено уверење.

Из наведених разлога, основано се у ревизији тужене указује да је преиначујући првостепену пресуду другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка, а што је ревизијски разлог прописан одредбом члана 407. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је та повреда поступка била од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

У поновном поступку, потребно је да другостепени суд отклони наведену битну повреду одредаба парничног поступка, и оцени битне чињенице за правилну примену материјалног права на које је указано овим решењем, како би имао могућност да донесе правилну и закониту одлуку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 415. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић